

Clubdag Wijnandsrade 17 mei 2008.

Zoals al geruime tijd geleden in de aankondiging te lezen stond was op zaterdag 17 mei de jaarlijkse clubdag te Wijnandsrade gepland. Ook dit keer waren we met een groepje bereid om de CO₂-uitstoot binnen de perken te houden en met de fiets naar Limburg af te reizen. Aanvankelijk hadden zich in totaal 6 personen aangemeld voor deze 3-daagse, maar op het allerlaatste moment heeft 'Pantani look a like' Hans Heuvels ook de stoute overschoenen aangedaan, zelf de overnachting geregeld, (tsja, 1 mei is tenslotte 1 mei!) en ook hij was vrijdag om 12.00 uur bij Henry voor het vertrek.

Bij onze binnenkomst in Gendringen werden we deelgenoot van een spoedvergadering van het bestuur, die heel modern overigens, via de telefoon plaats vond. Er schijnen in de Achterhoek nog meer weerstations te zitten, behalve dan de bekende in Silvolde, en vanuit dat weerstation werd er een weeralarm voor Limburg afgegeven, 24 uur later. Aangezien er van het schaduwbestuur evenveel leden aanwezig waren als van het dagelijks bestuur werd met overredingskracht van stemmen besloten om de clubdag wel door te laten gaan. En zoals al te lezen op diverse sites: terecht.

We besluiten om geen notulen te maken van deze vergadering. Verder lijkt het wel echt: slap ouwehoeren en koffie drinken. Om 12.20 uur wordt het vertreksein gegeven, René nestelt zich op kop, en de rest volgt zo goed en zo kwaad als het gaat. De regen valt gestaag op ons neer, maar dezelfde regen wordt bij de Duitse grens als een 'Persona non grata' tot staan gebracht. In Millingen is de weg kurkdroog, als eerste gaan de jasjes uit, en later op de dag de lamp.

Via allerlei binnenwegen komen we uiteindelijk in Venlo, waar we ons tussen het winkelende publiek in het voetgangersgebied begeven. Met de bekende zachte 'g', maar wel met harde hand, wordt ons te verstaan gegeven dat de fietsroute een paar straten verderop is. Gelukkig kan ik in enkele woorden aan de heer (heer: met kleine letter) duidelijk maken dat we niet alle dagen in Venlo komen en daarom zoekende zijn. Al snel steken we de Maas over en zijn nagenoeg meteen de stad weer uit. Een bijzonder mooi deel van de route begint hier, langs het water, door de uiterwaarden, de wind tegen, de zon op de knieën gericht, en alleen het geluid van ratelende kettingen. Tijdens de eerste gedwongen stop van deze dag, vanwege een lekke band, merkte Hans al op dat er weinig gesproken wordt in deze groep. Toen heb ik hem al laten weten dat elke extra inspanning achterweg moet blijven omdat dat energie kost. En energie, zeker in deze tijd, moeten we sparen.

In een voor mij behoorlijk tempo gaat het naar Maasbracht waar we voor de tweede keer vandaag een kleine pauze houden. We besluiten om voor dit weekend elkaar onvoorwaardelijk trouw te zijn en bezegelen dit met het instellen van een huishoudpot. Na drie dagen bleek de inhoud van deze pot uiteindelijk kleiner dan onze dorst, maar het was een goed begin.

Het laatste deel van de route ging goed en snel. Ruim voor op het snelste tijdschema komen we bij het besproken hotel aan. De fietsen in de stalling, tussen enkele andere bijzondere dure fietsen en die mooi blinkend wachten op Limburgs Mooiste, en snel naar het terras. Hier weten we de bedienende kelner te verbazen met het feit dat er mensen zijn die halve liters drinken. Spa Rood wel te verstaan.

In het hotel blijken niet zoveel gasten aanwezig te zijn dan aanvankelijk gedacht. Het op handen zijnde slechte weer heeft meer mensen doen twijfelen en ook die zijn uiteindelijk weggebleven.

Na een welverdiende douche nog bijzonder heerlijk geeten, veel gelachen en uiteraard na de koffie maar weer onze vochtbalans op peil gebracht. Dat in een groot lichaam veel in kan, bewijst Hans ons vanavond, eigenlijk vond hij 0.30 uur nog te vroeg om te gaan slapen, maar ja, morgen moet het gebeuren!

Zaterdag 17 mei.

In het gastenboek staat al een mooi stuk, geschreven door Jozef over de ervaringen van groep 2. Hans en ik besluiten vandaag, gezien onze dikke benen, om niet tot het bekende gaatje te gaan. En al zou ik het gewild hebben, het was me waarschijnlijk toch niet gelukt.

Wel kan ik als aanvulling nog vermelden dat we na een rustig en goede nachtrust en ontbijt nog droog op de fiets konden stappen. Na een kleine 4 km. melden we ons in Wijnandsrade alwaar de voorzitter reeds aanstalten maakt om met de koffie en de vlaai te beginnen terwijl een groot deel van de groep nog bezig is de Maas af te zakken. Nadat iedereen, geheel in het teken van deze dag, binnen is druppelt en zijn of haar plaats gezocht heeft in een groep, begint Gerard met de uitleg over de verschillende te rijden routes. Zoals altijd is zijn voorbereiding niet voor niets geweest en kunnen we weer genieten van vele binnenwegen, mooie landschappelijke decors, en niet onbelangrijk: een gezamenlijke pauze. Het is toch altijd leuk om elkaars belevenissen te horen en om te zien hoe iedereen geniet van een 'dag uit'. Helaas was het vanmorgen bij het vertrek uit Wijnandsrade begonnen met regenen, maar de temperatuur is dusdanig hoog, dat kou lijden er niet bij is. Zelfs niet in de afdalingen of tijdens het wachten bij de nodige bandenwissels. En de sluizen stonden ook niet de gehele dag open, tussendoor deed de zon haar best om ons wat op te drogen, wat haar een aantal malen aangenaam goed af ging.

Omdat er in groep 2 geen charismatisch leider aanwezig is, besluiten we de Garmin van Hans als zodanig te benoemen voor de terugweg. En dat gaat zoals je van een nieuwe leidinggevende kunt verwachten: zonder tegenspraak en met af en toe discutabele beslissingen halen we toch ons einddoel: 149 km op de teller en terug in Wijnandsrade. Precies op tijd is iedereen weer onder de douche vandaan en schoon voor het al genoemde 'verrassingsmenu'. De afwisseling zat dit jaar in het feit dat Marloes nu bij de deur begon met ronddelen van het vlees. Verder niets dan lof voor deze mensen die elk jaar opnieuw ons enthousiast ontvangen. Volgend jaar al voor de 25ste keer.

Aangezien zowel het dagelijks bestuur als het schaduwbestuur nu volledig aanwezig is, wordt er een algemene vergadering ingelast. Er wordt gesproken over de groepsindeling op de woensdagavonden, het clubklassement, het dragen van de clubkleding en verder heeft de penningmeester nog een verheugende mededeling over zijn financiële huishouding van deze dag: er blijkt een sponsor gevonden voor het bedrag van €15,00. Waarvoor hartelijk dank.

Sneller dan te doen gebruikelijk scheiden zich hier weer onze wegen. De drie dames laten hun partner in Limburg achter en stappen in de auto naar huis. Dat scheiden niet altijd lijden is, blijkt deze avond wel. Na een verfrissende douche en een paar koppen koffie zitten we al vroeg weer achter het bier. Hans is met de WTC naar huis gegaan, dus wat vroeger dan gisteren liggen we in bed. Maar niet nadat we uitgebreid de dag hebben doorgenomen, voor een recordbedrag aan bittergarnituur hebben verorberd, en onze buikspieren nog wat extra training hebben gegeven.

O ja, en bij terugkomst van Wijnandsrade stonden de dure fietsen nog onaangeraakt in de stalling. Behalve veel geld heb je bij wisselende weersomstandigheden ook wat doorzettingsvermogen nodig!

Zondag 18 mei.

Zoals afgesproken zitten we om 07.30 uur voor het ontbijt aan tafel. Iedereen laat zich het gekookte eitje goed smaken, en de rest trouwens ook. We drinken nog rustig wat koffie en rekenen af. Ditmaal met de waard.

Ruim na negenen stappen we op de fiets. Het voelt nog bijzonder fris aan, zeker omdat we beginnen met 2 km dalen. Het KNMI had ons bij monde van Marjon de Hond Noord Oosten wind beloofd en ze heeft woord gehouden. Gelukkig blijkt dat ik gisteren er goed aan gedaan heb door 'op de hartslagmeter' te fietsen. Behalve het bochtenwerk, verder kan ik vandaag het tempo blijven volgen, ook als Henry een paar keer gemoedelijk op kop komt fietsen. Ook vandaag hadden we de nodige tussenstops, ondanks dat het de gehele dag droog was, vanwege enkele lekke banden. Verder twee keer een pauze gehad, waarbij tijdens de laatste pauze Gerben zich te goed deed aan een echte Bockworst. Meteen daarna nam hij de kop en fietste alsof zijn leven ervan afhing.

Net na de brug in Rees waren we nog getuige van de onthulling van een monument op een rotonde. Dat over smaak niet te twisten valt bleek wel bij ieders beleving van dit soort kunst. Terwijl we ons lijken op te maken voor de laatste tempoversnelling richting het viaduct bij Empel loopt deze dag echter met een sisser af: weer een lekke band.

'Gemoedelijk' zoals beschreven in de Dikke VanDale leggen we de laatste km's naar huis af, onderweg telkens afscheid nemend van iemand van de groep. Om 16.15 uur ongeveer ben ik in Doetinchem, bekijk mijn fiets die nu echt met Lösszand aan elkaar hangt, en kan terugkijken op weer een geslaagd fietsavontuur.

Iedereen bedankt voor zijn of haar aanwezigheid op de Clubdag.

Charles Keijser.